

Het jammerlijke van de Sint-Pietersberg

In 1937 uit Thijsse zijn teleurstelling over het lot van zijn geliefde Sint-Pietersberg. „Hij is grootendeels vermalen tot cement en daarmee ging ook verloren zijn bewonderenswaardig bovenland, dat lang niet genoeg bekend, bewonderd en geprezen is. Toen de plannen bekend werden tot stichting van de cementfabrieken, kwam wel heel natuurwetenschappelijk en natuurminnend Nederland in beroering, en de Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten in het

geweer, maar het mocht niet baten en dat blijft voor altijd jammer, ook al is er door die industrie veel werk verschaft en veel geld verdiend.” In 1995 werd het restant van de berg alsnog eigendom van Natuurmonumenten. Beter laat dan nooit, zou Thijsse gezegd kunnen hebben. Om vervolgens een warm pleidooi te houden voor het herstel van „dat allerprachtigste plekje waar zoveel Zuid-Limburgsche wonderen bij elkaar staan.”